

До

Господин ВАЛЕНТИН НИКОЛОВ

Председател на Комисията по енергетика
Народно събрание на Република България
Пл. „Княз Александър I“ № 1
гр. София

вх. № KE-053-12-13
12.10.2020

ОТНОСНО: ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИНДУСТРИАЛНИТЕ ПАРКОВЕ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН НИКОЛОВ,

Във връзка с Ваше писмо изх. № KE-053-12-13/11.09.2020 г. (вх. № БТГ 24-00-2551/14.09.2020 г.) относно проект на Закон за индустриталните паркове, предоставяме на Вашето внимание следното становище:

Целта на предложението проект на Закон за индустриталните паркове е да спомогне за стимулиране на инвестициите с оглед възможността бизнесът да ползва вече налична и изградена техническа инфраструктура и да има възможност да се фокусира върху основната си дейност в кратки срокове след вземане на инвестиционно решение.

Дефинирането на индустриталния парк като „обособена територия, разположена на територията на една или повече общини, за която са осигурени устройствени, технически и организационни условия най-малко за производствени дейности“ води до разглеждането на необходимата за тяхното функциониране вътрешна техническа инфраструктура като „затворена система“ и въвеждането на това понятие в действащото ни законодателство в унисон с чл. 28 от Директива 2009/73/EU относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и Регламент (ЕО). Съгласно текста от Директивата, изрично е предвидено, че затворената газоразпределителна система е „система за разпределение на газ в географски ограничен промишлен или търговски обект или обект, предлагащ съвместни услуги, **която не снабдява битови клиенти**, ако поради специфични технически причини или съображения, свързани със сигурността, функционирането или процесът на производство на ползвателите на тази система са интегрирани или тази система разпределя газ основно за собственика или оператора на системата или за свързани с тях предприятия“.

Същевременно, в предложената нова точка 24e, в § 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката липсва изискване затворената газоразпределителна система да не служи за снабдяване на битови клиенти.

Също така, при изменение на Закона за енергетиката, за дефиниране на затворените газоразпределителни системи е възприет формален подход, като същите, на практика са приравнени на лицензиирани газоразпределителни дружества. Същевременно, съгласно проекта на дефиниция в т.24a, § 1 от Допълнителните разпоредби на Закона

за енергетиката, затворените газоразпределителни системи изглежда са ограничени в съществуването си единствено на територията на индустриалните паркове.

В тази връзка, е необходимо да бъде направен допълнителен анализ за ефективността на предложените изменения, както и възможното им въздействие върху съществуващи на законово основание правоотношения, с цел избягване на вътрешни противоречия в законодателството.

Тъй като с предложените изменения в чл.197, ал.1 и в чл.199, ал.1 от Закона за енергетиката, е въведена възможността за присъединяването на затворените газоразпределителни системи към газопреносна или газоразпределителна мрежа, считаме че предложението нов чл.197а не е необходим и следва да отпадне.

Предвидената възможност индустриалният парк да бъде разглеждан като самостоятелен субект във връзка с присъединяването му към газопреносна или газоразпределителна мрежа, предоставя реални възможности за стимулиране на инвестициите и допълва логично действащата нормативна уредба.

От гледна точка на процедурата за присъединяване, както и при последваща експлоатация, за оператора на присъединяващата мрежа е изключително важно да има взаимоотношения с един субект, който да е отговорен за постъпващите количества газ, както и за изграждане, поддръжка, развитие и експлоатация на присъединената инфраструктура.

От гледна точка на отделните ползватели в индустриалната зона, възможността да се ползва вече изградена техническа инфраструктура, без да се влиза в договорни отношения с отделните доставчици на мрежови услуги, в това число и операторът на газопреносна система или газоразпределителна мрежа, би било изключително удобно като решение и икономически изгодно.

От гледна точка на самото изграждане на необходимата довеждаща инфраструктура, същата следва да бъде реализирана, в съответствие с действащите норми за присъединяване към мрежите, непосредствено до границата на индустриалния парк, който да се разглежда единствено като самостоятелен обект на присъединяване към газопреносна или газоразпределителна мрежа. По този начин се избягват рисковете от безразборно пряко присъединяване на „N“ на брой потребители към газопреносна или газоразпределителна мрежа, всеки със собствени съоръжения и конкретни специфични изисквания към процесите свързани с газоподаването.

С уважение,

ВЛАДИМИР МАЛИНОВ
Изпълнителен директор